

ספר בראשית פרק א – ב:ג

(א) בְּרֵאשִׁית בָּרָא א-להים את השמים ואת הארץ: (ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח א-להים מרחפת על פני המים: (ג) וַיֹּאמֶר א-להים יהי אור ויהי אור: (ד) וַיֵּרָא א-להים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל א-להים בין האור ובין החשך: (ה) וַיִּקְרָא א-להים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

(ו) וַיֹּאמֶר א-להים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: (ז) וַיַּעַשׂ א-להים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי כֵן: (ח) וַיִּקְרָא א-להים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:

(ט) וַיֹּאמֶר א-להים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: (י) וַיִּקְרָא א-להים לַיַבֵּשֶׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא א-להים כִּי טוֹב: (יא) וַיֹּאמֶר א-להים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: (יב) ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וַיֵּרָא א-להים כִּי טוֹב: (יג) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

(יד) וַיֹּאמֶר א-להים יהי מאורת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות ולמועדים ולגמים ושנים: (טו) והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: (טז) וַיַּעַשׂ א-להים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים: (יז) וַיִּתֵּן אֹתָם א-להים בַּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאֶרֶץ: (יח) וּלְמַשַּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא א-להים כִּי טוֹב: (יט) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:

(כ) וַיֹּאמֶר א-להים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: (כא) וַיַּבְרָא א-להים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֹשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא א-להים כִּי טוֹב: (כב) וַיַּבְרָךְ אֹתָם א-להים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: (כג) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

(כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וּרְמֵשׁ וְחַיִּיתוּ אֲרָץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן : (כה) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵיהֶם וַיִּבְרָא אֱלֹהִים כִּי טוֹב : (כו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ וַיְרַדּוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבְהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ : (כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אוֹתָם : (כח) וַיִּבְרַךְ אוֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ וּכְבִּשְׁתֶּה וַיְרַדּוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיַּת הַרְמֵשׁוֹת עַל הָאָרֶץ : (כט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ : (ל) וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רוֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי כֵן : (לא) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲגִיחַ טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי :

(א) וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : (ב) וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : (ג) וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :